

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie	połrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 koron
W Austro-Węgzech:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
z dwurazową	38 „	19 „	9 kor. 50 h.	3 „ 20 „
W Państwie Niemieckim	48 „	24 „	12 „	4 „
W innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „

Prenumerata i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 1572. Nr rach. pocz. Kasy oszczędz. 857.434.

Rekopisów nadawanych Redakcyi nie zwraca. We Lwowie sprzedaje numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników S. Sokotowskiego, ulica Jagiellońska 3 i w Biurze Ploha, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

## REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracya „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracya „Nowej Reformy”. — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Szczerpańska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukienicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokotowski, ul. Jagiellońska 3. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Ruckach. — W Wiedniu Herman Goldschmid (sprzedaje oddzielnych numerów), I. Wollzeile 6. — W Dukes Nachfolger, Haasenstein &amp; Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norimberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracya „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobem pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz 15 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy” (prospekty, cirkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

## Od Administracji „Nowej Reformy”

Z powodu nowego kwartału

i zwiększonego w tym terminie ruchu wysyłkowego, upraszamy o możliwie najwcześniejsze

zgłaszanie prenumeraty, czy to bezpośrednio pod adresem: Administracya „Nowej Reformy” w Krakowie — czy też za pośrednictwem agencji.

Warunki prenumeraty ogłoszone w nagłówku dziennej.

Prenumeratorki „Nowej Reformy” nabywać mogą dwutygodnik lwowski

„NOWE MODY”

po niższej dla nich cenie: 2 K. 65 h. kwartalnie wraz z przesyłką.

## Znowu źle.

Kraków, 20 marca.

Z Serbii i z pod Skutari nadeszły wczoraj wiadomości, które znowu wywołały niepokój. Oficerowie serbscy dopuścili się gwałtu na załodze statku węgierskiego „Skodra”, zmuszając ją do pomagania w wyładowywaniu zapasów wojennych z okrętów greckich i nie pozwalając statkowi węgierskiemu oddalić się, kiedy nadpłynął „Hamidje” i rozpoczął ostrzeliwanie transportowców greckich.

Czarnogórcy znowu, wbrew ostrzeżeniom i wyraźnym postanowieniom prawa międzynarodowego, skierowali ogień swoich armat na domy obywateli austriackich i katolików, niszcząc gmach konsulat austriackiego, kościół katolicki i przyletek dla sierot w Skutari.

Oba te wypadki, które same przez się stanowią ciężkie pogwałcenie prawa i zwyczajów międzynarodowego, a zarazem są dotkliwą obrazą dla monarchii austro-węgierskiej, omawia prasa wiedeńska w tonie wielkiego rozdrażnienia, pozwalając sobie na akcenty bojowe, które z niedawną jej radością z powodu demobilizacji stoją w jaskrawej sprzeczności. Sfery rządowe jak zwykle zachowują tajemnicze milczenie. Słychać tylko, że z Poli wypłynęły wczoraj dwie dywizje okrętów wojennych w kierunku południowym.

Czteromiesięczne śledzenie polityki austriackiej i toku myślenia prasy wiedeńskiej nauczyło nas już jednak nie brać zbyt tragicznie tych wszystkich okrzyków, lamentów i pogroźek, które obok wiadomości, że Berchtold groźnie chrząknął, poszedł tam i wrócił stamtąd, zapelniają w takich razach dzielna, wojownicza i pełną godności osobistej prasę wiedeńską, szczególnie „Nene Freie Presse” i jej liczne rodzeństwo.

Wszak w listopadzie przerobiliśmy już jedną taką „niezmiennie groźną” sprawę. Był to casus Prochaski. Grzmiało wówczas w Wiedniu, aż strach, a potem nagle ucichło, partya zaś dyplomatyczna, zupełnie nierozegreana, przedstawiona została jako zwycięstwo.

Dlatego też i teraźniejszych perypetyj nie należy brać zbyt tragicznie. W Wiedniu bowiem skrupulatniej, niż gdziekolwiek indziej przestrzegają zasady, wypowiedziane w znanym przysłowiu niemieckim, że — nigdy się tak gorąco nie je, jak się gotuje. W Wiedniu jadają też przeważnie na zimno, skąd ta wieczna — niestrawność i odbijanie.

Wobec dotychczasowej polityki austriackiej należy raczej dziwić się, że tych nieprzyjemno-

ści z konsułami, okrętami i proboszczami austriackimi było dotąd tak mało. Skoro bowiem mocarstwo takie, jak Austria, po czteromiesięcznym „bronienu” swoich interesów życiowych decyduje się demobilizować, żadnego z tych interesów nie obroniwszy, skoro okazuje się możliwym, że ambasador tego mocarstwa na własną rękę zapewnia rząd nieprzyjacielski, iż Austria wobec nikogo nie żywi żadnych agresywnych i jakichkolwiek innych zamiarów, to nie można się dziwić, że po tem nawet i czarnogórskie koczne skaczą na pochyłe austriackie konary.

Prasa wiedeńska, która niedawno jeszcze nie posiadała się z radości, że wojna została zażegnana, dzisiaj z groźną miną zaczyna znowu ostrzyż swoje groty papierowe. Czyżby „Nene Freie Presse”, która przysięgała, że, idąc na wojnę, nie będzie wołała „Hoch Ipek!”, chciała dzisiaj wołać „Hoch Skutari, hoch obrazony i zgwałcony kapitan węgierskiej „Skodry” i zamordowany proboszcz Balis!” Wszystko jest na świecie możliwe, ale wcale nie wszystko podobne do wiary.

Niezrozumiane są także te co kilka dni z wielkim aplombem ponawiane odkrycia, że wszystkim kłopotom Austrii winna jest oficyalna i nieoficyalna polityka Rosji. Ci piszący i gadający we Wiedniu panowie w żaden sposób nie chcą zrozumieć, że teren, na którym jedynie Austria może rozwiązać swój problem bałkański, nie leży bynajmniej wśród dzikich skał albańskich ale na żywej równinie między Wisłą, Bugiem i Prypcią. W Wiedniu rozumieją to dobrze, ale nie chcą się przyznać, że rozumieją i wolą co trzeci dzień od pięciu miesięcy ciągle na nowo to samo odkrywać.

Rosja szkodzi Austrii. Szkodzi jej wszystkimi sposobami i na każdym miejscu. Demobilizacyjny zaś układ nie tylko jej chęci do tego szkolenia nie odebrał, lecz przeciwnie spotęgował ją jeszcze. W Petersburgu bowiem mają dziś prawo sądzić, że odkryli niezawodny sposób zrojnowania zmiennawidzonej rywalki bez wojny ciągłym straszaniem. I oto widzimy, że zalety miejsce po odestanych do domów rezerwistów austriackich w koszarach i barakach zastępy, gdy następują wypadki, wobec których rezerwistów tych potrzeba — na nowo zwoływać. Austria stała się podobną do wabadia, które ręką rosyjską za sznurek serbski czy czarnogórski pociągane, kołyszane się nienastanie między pokojem a wojną, demobilizacją a mobilizacją.

Rosja urządza od dwóch miesięcy zupełnie orientalną komedję na rensionie ambasadorów w Londynie, gdzie z powodu obstrukcji jej ambasadora sprawa granic albańskich nie może wejść na porządek dzienny. Rosja każe Serbii i Czarnogórze prowokować Austrię do kroków, które do niczego innego, jak tylko do ruiny nie prowadzą, bo to systematyczne niepokojenie i osłabianie Austrii leży w interesie Rosji. Dla tego też żadnych gróźb, żadnych okrzyków wojennych, rozlegających się w Wiedniu, nie można brać poważnie dopóty, dopóki nie okaże się dowodnie, że w tamtejszych sferach rządzących od szczytu do podstaw utrwalilo się i nad wszystkim innem zapanowało przekonanie, że wojna Austrii z Rosją jest koniecznością dziejącą, że droga z Wiednia do Skutari i gdziekolwiek indziej na Bałkany prowadzi tylko przez Warszawę i Brześć Litewski. Dopóki tego przekonania nie będzie, możemy jako wielkocenne spokojnie zjeść i strawić.

## Nowy konflikt.

(Tel. „N. Ref.”)

Wiedeń, 20 marca.

Konflikt grożący między Austrią a Czarnogórą stoi dzisiaj na pierwszym planie polityki zagranicznej. Hrabia Berchtold był wczoraj na długim posłuchaniu u cesarza, poprzednio odbył konferencję z ambasadorem włoskim z ks. Avarna. Zda się, że między Austrią a Włochami toczą się rokowania w sprawie ewentualnego wspólnego postępowania w sprawie albańskiej przeciw Czarnogórze.

„Reichspost” donosi, że poseł austriacki w Cetyniu przedsięwziął w rząd czarnogórski energiczne kroki, celem uzyskania zadośćuczynienia z powodu jaskrawego złamania prawa międzynarodowego i obrazy Austrii. Gdyby rząd czarnogórski warunków postawionych nie spełnił, akcja dyplomatyczna przystąpiła by formę energiczniejszą, a w razie potrzeby została by poparta środkami wojskowymi. Kola miarodajne — donosi „Reichspost” — rozważyły już wszelkie ewentualności i poczyniły przygotowania na wszelki wypadek. Wszelkie jednak wiadomości, jakoby rząd austriacki przedsięwziął już jakąś akcję wojskową, są nieprawdziwe.

Rząd austriacki postawi Czarnogórze następujące warunki:

1) Wolny wyjazd ludności cywilnej ze Skutari, wśród ludności tej bowiem panuje głód, oraz różne epidemie.  
2) Szczegółowe wyjaśnienie faktu zamordowania księdza katolickiego proboszcza Balisa w jednej wsi koło Diakowy. Ks. Balis zaprotełował u władz czarnogórskich przeciw zmuszaniu katolików albańskich do przegłodzenia na prawosławie i za to zamordowany został przez żołnierzy czarnogórskich. Konsul austriacki w Cetyniu domagał się już przeprowadzenia śledztwa w tej sprawie, rząd czarnogórski jednak odmówił.

3) Natychmiastowe wstrzymanie gwałtownego nawracania katolików albańskich na prawosławie. W okolicy Diakowy 300 Albańczyków zmuszono pod groźbą śmierci do zmiany religii i na przejście na prawosławie. Ze szczepu Kacinari zmuszono 70 rodzin do przejścia na prawosławie.

4) Pełne zadośćuczynienie za gwałt popełniony na okręcie tow. Ungaro-Croata „Skodra” w San Giovanni di Medua. Nie ulega żadnej wątpliwości, że załoga tego okrętu została zmuszona przez Czarnogórców do transportowania żołnierzy serbskich, dyrgowanych portu Skutari. Dziś potwierdza to prezydent towarzystwa „Ungaro-Croata” w liście, wystosowanym do „N. Fr. Presse”. Prezydent ten donosi: Parowiec „Skodra” miał wyładować swoje towary w San Giovanni di Medua i znajdował

się w pobliżu wejścia do portu, gdy nagle pojawił się krążownik turecki „Hamidje”. „Skodra” starał się zatem dostać jak najszybciej do portu. Czarnogórcy spostreżli również krążownik turecki i w obawie o greckie okręty transportowe, naładowane żołnierzami serbskimi, domagali się od kapitała „Skodry” zbliżenia się do okrętów greckich i do pomagania w wysadzeniu żołnierzy serbskich na ląd. Kapitan stanowczo temu żądaniu odmówił. Czarnogórcy zagroził mu wówczas śmiercią i zmusili istotnie tak jego, jak i załogę do pomagania w wysadzeniu wojsk serbskich na ląd.

Załoga „Skodry” wysadziła na ląd 600 Serbów. Dalsze lądowanie było niemożliwe, mimo, że kapitanowi grożono śmiercią, ponieważ załoga „Skodry” musiała wraz z żołnierzami serbskimi udać się na ląd, a na pokład „Skodry” nie mogła już wrócić z powodu strzałów, które też padały z okrętu „Hamidje”, a które zniszczyły kilka greckich transportowców.

Dzienniki wiedeńskie ogłaszają obszerną sprawozdania, nadsyłane z Albanii o strasznych okrucieństwach, popełnianych tam przez Serbów i Czarnogórców i domagają się energicznych kroków od rządu austriackiego w tej sprawie.

## Z konferencji ambasadorów.

(Tel. „N. Ref.”)

Wiedeń. Dzienniki wskazują na rzekome zaślubienie na influencję rosyjskiego ambasadora w Londynie, z powodu czego wczorajsze posiedzenie konferencji ambasadorów w Londynie zostało znowu odwołane. Dzienniki domagają się wobec tego, aby ambasador austriacki w Londynie przedsięwziął jakieś stanowcze kroki, tembardziej, że nie ulega wątpliwości, iż zarówno akcja czarnogórska, wroga dla monarchii, jako też obstrukcja na konferencji ambasadorów w Londynie, spowodowana jest bezpośrednio oficyalną polityką Rosji.

## Śmierć króla greckiego.

Ktokolwiek targnął się na życie króla greckiego Jerzego w Salonice — czy to stanąłby wrogą Bułgar, czy Turek, czy wreszcie Albańczyk, czy może anarchista, albo ostatecznie jakiś niepozytywny człowiek, to jedno nie ulega wątpliwości, że ofiarą zamachu padła jednostka całkiem niewinna. Król Jerzy, od lat 50 zasiadający na tronie greckim, był monarchą, który najchętniej nie wykonywał uawet przyznanego mu i zawartowanego przez konstytucję minimalnego wymiaru praw. Podpisywał akta państwowe, nosił koronę, a dzięki swoim związkom rodzinnym zdołał dla Grecji niejedną korzyść uzyskać, niejednemu pokorzeniu narodowi oszczędzić. Polityką wewnętrzną kierowali niepodzielnie przywódcy stronnictw, najchętniej nie ulegający się z położeniem kraju, o polityce zagranicznej decydowała wola narodu, tem mniej uwzględniająca to położenie.

Dzisiejsi Grecy uważają się za bezpośrednich spadkobierców politycznej potęgi i wspaniałej kultury dawnych Hellenów. Romantycznym politykiem greckim, a takim pomimo zimnego sprytu handlowego jest każdy Grek, wydaje się, jakoby dziś jeszcze wznosił się u stóp Akropolisu

wielki posąg Ateny, lśniący marmurem, złotem i kością słoniową, widniejący z daleka i będący symbolem panowania Grecji nad barbarzyńcami. Niestety barbarzyńcy starli na proch potęgę Greków, którzy dzisiaj dopiero nie bez ogromnych trudności będą mogli posunąć dalej swoje granice etnograficzne, nie docierając jednakże do wymarzonego celu. Pomiędzy zamianami a siłami dzisiejszych Greków był zawsze ogromny rozdźwięk, i to było wprost tragedią panowania zamordowanego króla.

Zamordowany król grecki przyszedł na świat w Kopenhadze dnia 24 grudnia 1845 roku, jako drugi syn Krystyna IX., króla duńskiego. Nazywał się naówczas ks. Wilhelm. W roku 1862 Grecy zrzucili z tronu Ottona bawarskiego i wtedy Anglia i Francja zakrzyknęły się około tego, ażeby na tronie greckim posadzić milony im kandydata. Ponieważ na mocy ugody korony greckiej nie mógł otrzymać żaden z członków panującego domu w jednym z trzech mocarstw opiekuńczych, to jest Francji, Anglii i Rosji, przeferowano wybór Wilhelma w dniu 30 marca 1863 roku. A więc za tydzień miały w Atenach odbyć się wielkie uroczystości jubileuszowe z powodu 50 rocznicy rządów zamordowanego króla, a tymczasem na Grecję padła żałoba.

Kraj był rozdzirany walkami partyjnymi, więc Anglia, chcąc wzmocnić stanowisko nowego króla, który przybrał imię Jerzego I, darowała Grecji wyspy Jońskie, zrzeszły się nad niemi protektoratu i oddając je w posiadanie Greków d. 30 maja 1864 r. Mimo to król Jerzy przeżywał ciężkie czasy i z trudem pracował nad umocnieniem swojego tronu. Szkodził mu, jak to się zwykle dzieje w takich razach doradca jego hr. Sponek, nie mający pojęcia o stosunkach w Grecji. Na szczęście zniestaniony ten minister zakulisowy musiał wkrótce kraj opuścić.

Rządy partyjne, w najbardziej ujemnym tego słowa znaczeniu, trwały w Grecji dalej, bodaj czy nie do ostatniej chwili, gdy na czele rządu stanął Veniselos. Państwem kierowali naprzemiennie rozmaici przywódcy stronnictw, gwałcąc bezwzględnie ustawy, o króla zaś troszcząc się tylko tyle, o ile potrzebowali jego wpływów dynastycznych zagranicą, król bowiem był szwagrem Edwarda VII, króla Anglii, tudzież cara Aleksandra III, sam zaś poślubił wielką księżniczkę Olgę Konstantynównę. Obie siostry zamordowanego króla greckiego, angielska królowa-wdowa i carowa wdowa żyją dotąd.

Już w początkach panowania Jerzego I wyłonili się te zagadnienia polityki międzynarodowej, które doprowadziły obok innych czynników do obecnej wojny bałkańskiej. W r. 1866 wywołał Grecy powstanie. Ale Turcy byli naówczas zbyt silni, ażeby ustąpić przed małą Grecją, zaś Europa, jak zawsze, nie chciała wywołać pożaru na Bałkanie i pozostawiła Grecję bez poparcia. Skończyło się na przykrem upokorzeniu. Grecy liczyli na wpływy dynastyczne króla, ale wymagania polityki międzynarodowej były silniejsze od owych wpływów. Kreta pozostała przy Turcji, a zapalczywy na ród grecki niepowodzenie swoje przypisał... królowi.

Po wojnie rosyjsko-tureckiej spotkało Grecję nowe niepowodzenie, była ona bowiem jedynym państwem bałkańskim, które naówczas wyszło z pustymi rękami. Obawiając się, że Turcy zgnią Grecję, zanim Rosja zdoła rozprawić się skutecznie z wojskami tureckimi Grecja wstrzymała się od udziału w wojnie aż do upadku Plewny, poczem dopiero wysłała 12,000 swoich żołnierzy do Tessalii. W traktacie pokojowym z San Stefano gabinet petersburski pominął zupełnie Grecję, a dopiero tra-

Wiktor Gomułlicki.

## Bój olbrzymów.

Powieść historyczna.

81

(Dokończenie).

Wprowadzono wreszcie ten ból i tę nędzę. Ukazał się oczom pańny sponiewierany symbol strasznej, przegranej kampanii.

Stano to w progu skulone, drzące, nieśmiałe, ledwie do istoty ludzkiej podobne. Obszerny płaszcz kawalerski, do ziemi sięgający, skropiony śniegiem i lodu ościwały, zdawał się ukrywać w swych sztywnych fałdach jakąś okropną zagadkę. Głowa na pierś była zwieszona, twarz ledwie widna.

Ku tej bryle bezkształtnej wnuczka konfederata postąpiła śmiało, reolutnie, i zdźwięcznym a uprzejmym głosem wyrzekła:

— Witam waszności, panie kapitanie! Rozgościć się proszę. Choć dziadzi już niema i w domu same niewiasty, powracający wojak znajduje tu przyjaźne serca i dłoń pomocną.

Nie podniosła się opuszczona głowa; bezkształtność zamarzniętej bryli ani jednym nie zmieniła się poruszeniem.

Widmowe milczenie tego czegoś, co może kiedyś było człowiekiem; donośny głos pańny, rozlegający się jak w pustce; nagłe uciśnienie się wietru, który przysiadł za oknem podsłuchując — na całą izbę rzuciły grozę. Olbrzymi, zgarbionemu stróżowi uczyniło się nieswojo; wy-

niósł się do sieni, cicho drzwi odmykając i zamykając. Gospodyn, w chustce jeszcze i jubce, przykucnęła w rogu i bezdźwięcznie poruszała wargami, przesuwając ziarna łoża.

— A zrzucę-że waćpan tę kapuzę — ciągnęła Różycka tym samym, uprzejmym, swobodnie rezolutnym tonem. — Nie przystoi ona ulanowi. Damy są tu przecie...

Widząc, że wczowanie nie skutkuje, przystąpiła śmiało do milczącej postaci, w białe, drobne, lecz mocne dłonie ujęła kłamię płaszcza, rozdzieliła ją gwałtownym szarpnięciem.

Łodowata powłoka osunęła się z ramion, z chrzęstem na podłogę upadła.

Ukazała się jakaś reszka człowieka, z wychudłym tułowiem, na którym mundur ułański wisiał jak na kij. Jeden rękaw mundura był pusty; zamiast jednej nogi, wysuwało się z granatowej nogawicy proste, drewniane szczudło. Mniej było podobieństwa pomiędzy tem widmem, a kapitanem Mroczką, niż pomiędzy arabskimi mrozu na szczybie a świeżą majową różą.

— Jakże zdołał wojaka te zaszczytne blizny! Jakże z niemi waćpanu do twarzy!

Wyrzekła to Różycka wesoło, prawie ze śmiechem. A serce jej krwawiło się i z bólu omdlewało.

— Jezus Maryja! — ożwał się za jej plecami głos ciotki, paralityczki, która o kiju się przynioła. — Toż temu kawalerowi bliżej, niż mnie, do trumny.

Tymczasem Różycka podsuwała kalece swe młode, jedrne ramie.

— Opreż się proszę — mówiła. — Waćpanu spocząć trzeba; przeprowadzę go do drugiego pokoju, na fotelu dziadkowym usadzę.

Kaleka potrzasał głową; jedną ręką począł zlekka odsuwać od siebie pańne. Mówić chciał, lecz głos w gardle mu uwiązł.

Różycka nie ustąpiła.

— Waćpan jesteście dla mnie więcej, niż polskim oficerem. I więcej, niż przyjacielem. Waćpan przedstawia mi dla mnie w tej chwili całą Polskę. A naczem-że wesprzęd się ma ta Polska, która synów swych potraciła, jeśli nie na polskiej kobiecie?

Pomimo oporu przeprowadzony został na fotel nieboszyczka Zrzeskiego. Obłożono go poduszkami, niską miękką kanapką przysunięto pod nogi. On zżymał się, opierał, ręką gardło wskazywał, kurczem ściśnięte.

Nie nic pomogło. Różycka nalała mu i do ust poniosła kieliszek starego wina. Napoiła go, niby dziecko bezradne herbata gorącą, którą gospodyn przyrzadziła pośpiesznie.

Nareszcie zdołał wykrztusić:

— Ja... nie...

— Co?... co takiego?... — dopytywały rozszerezone ciekawością oczy Różycki.

— Nie, nie, nie... — mówił z wysiłkiem, lecz coraz płynniej. — Ja poprostu... oddać jeno chciałem... to...

Z pod munduru wyciągnął zmiętą, poślizniętą kokardkę z białej niegdyś wstążki.

— I chciałem — ciągnął — zwrócić pańnię Róży... dane mi... słowo. A potem...

— A potem? — głośno powtórzyła.

— A potem: do lazaretu pójść i — umrzeć.

Różycka dumnym ruchem obrażonej Polki odsunęła podawaną sobie kokardkę.

— Zatrzymaj to waćpan — wyniosło rzekła. — Pochodzę z rodu ludzi szlachetnych i mocnych. Z sercem i sumieniem nie igram. Danego słowa nie cofam i nie łamię.

— Przeciwny był temu nieboszyczek Zrzeski. Woli zmazać sprzeciwiać się nie wolno...

— Mylisz się waćpan. Nieboszyczek dziadek przed śmiercią zdanie zmienił. Przez niego m właśnie przeznaczona na małżonkę — kapitanowi Mroczkowi.

Przybył jęknął.

— Kapitan Mrocza już niema... Jest tylko jego widmo.

— Można i ducha bezcielesnego poślubić. Można i wspomnieniu być wierną.

Wielkie, czarne, głęboko zapadłe oczy zwróciły się na mówiącą z wyrazem smutku, zwątpienia i niewiary.

Różycka mówiła:

— Ja powróć waćpana za cud poczytuje. Ale w ten cud od początku wierzyła. I nawet go się spodziewałam — wbrew temu, co mówiono i pisano. Toż przecie w biuletynach na listę poległych wciągnięty waćpan był.

Spuścił oczy — z dziwną pokorą i jakby zawstyżeniem mówił:

— Dwie doby przeleżałam wśród trupów. Możliwe było nawet być umarłym. Zmartwychwstałem, gdy mnie kosał do naga obdzierał. Wzięty do niewoli, po raz drugi umarłem — pod nożem chirurga. Ucięto mi rękę, ucięto nogę — potem bez czucia i przytomności wyrzucono zostałem do trupiarni. Tam znowu do życia wróciłem. Ale to drugie czy trzecie życie do życia prawdziwego niepodobne. Widmem się stałem; widmem dotąd jestem.

Zamilknął wyczerpany. Głowa mu bezwładnie na pierś opadła.

Różycka znowu go napoiła winem i herbata. — Nie wiem już dziś — kończył spowiedź — jakem się tu dostał. Tam mnie nie trzymano.

„Koli chcesz, stupać k'czotul”. O zebranych chlebnie lazem, włokiem się, pętałem. Mróz mnie odtrębiał, głód zabijał. Podejmowano mnie na gościach; wieszono wozami chłopskimi i pańskimi kolaskami. Widmem byłem, wszędy przenikałem. Niosła mnie myśl lotna a mocna: że tu, na przedmieściu Warszawy, dobrą, siostszą duszę petają śluby nierozważne i że mi trzeba ją z nich rozwiązać, aby była wolna i szczęśliwa. Umarli potrzebują tylko spokoju; żywym należy się radość i uciecha życia. Spełnien swoje: teraz — umrzed mi dajcie!

— Waćpan żyć będzie! — wyrzekła silnie, jakby swą wolę z wysoka objawiając, Różycka.

— Po co?... Dla kogo? — z trudem wyjął.

— Dla małżonki swej, która rany twoje wygoi, schorzącaś twą dopodrzę, czcied i miłować cię będzie.

Wyprostował się — oczy jego z wyrazem przerażenia i męczącego niepokoju wpiły się w twarz mówiącej.

— Alboż... — zaczął i nie dokończył.

Ona bowiem, w tej chwili, na kolana przed nim upadła, mówiąc kornie:

— Oton jest służebnica twoja...

Wychudłą ręką kaleki pochwyliła, do ust podniosła, pocałunkami okrywała.

On siedział prosty, nieruchomy, milczący. Wielkie lzy spływały mu po twarzy, spadając na wypetelży rabat ułańskiego munduru.

Staruski, w kącie wciśnięte szepotał naprzemian: „Święty Boże!” i „Jezus Maryja!”... Za oknami była zupełna cisza. Podziwem zdjęty, huragan omdlał.

K O N I E C.



Tylko dla palaczy  
papierosów, którzy pragnąc zaszanować  
swoje zdrowie, chętnie 1-2 ka-  
lory, dziennie więcej wydają.

Clubspecialité

Polica sie Clubspecialité tutek. Clubspecialité bibutek w księgarniach  
Wiedź, leczenie lekarzy tutek nie są zadrukowane po 120 i 10 bibutek  
jedynakże zawiera każda tutek i każda bibutek w  
dla niekorkowej marki ochronnej z podpisem fabrykanta, Modiano

MARKA OCHRONNA

















Osoba

inteligentna, z jęz. polskim i niem., przyjmie posadę za skromnym wynagrodzeniem na wyjazd w góry, do dzieci, wyreżania pani lub gospodarstwa. Zgłoszenia p. M. M. 913 poście restante Kraków. 2585 1 3

## Dentystyka

technik-asystentka, biegła w technice operac. kazuśki i metal, Polka, lat 24, dotychczas na posadzie w Berlinie, przyjmie posadę od 1-go kwietnia b. r. B. W. 24 poście restante Kraków. 2570 1 5

## 200 koron

i więcej zapłaci się za wyrobienie stałego dysznu dla rutynowanego pisarza w instytucji rządowej lub autonomicznej w Krakowie lub Podgórzu. Dyktacja zapewniona. Okaziecieliu losu XXX lot. państw. Nr 157.660 poście restante Kraków. 2576 1 2

## Lato dla dzieci!

1 czerwca otwarcie nowego działu Pensjonatu pod „Matką Boską” w Rymanowie. INTERNAT DZIECIĘCY Opieka fachowo-wychowawcza i lekarska, gimnastyka, nauka szkolna, języków, muzyki. DZIAŁ ODZYWIANIA WATKICH DZIECI Liczba dzieci ograniczona. — Zgłoszenia do 15 kwietnia: Walterowa, Lwów, Magdaleny 8. Prospektu pensjonatu, oraz internatu gratis. Pensjonat otwarty 20 maja.

## Róże

wysokopienne, o silnym pniu, z ładną koroną, kwitnące w dwóch kolorach (czerwony i wiśniowy lub herbiaciasty i kanarkowy) w wielkiej ilości (4 tysięcy sztuk) do sprzedania. Jedną roczną sadzonkę po 70 h. dwuletnie po 1 K za sztukę. Ponadto: akacje koliste, 2 1/2 m. wysokości, po 1 K za sztukę, smereczki ozdobne po 50 h za sztukę. Cenniki na żądanie. Zamówienia pod adresem: **Mikołaj Kuczerka**, ogrodnik, p. **Mizyniec**. 2551 1 2

## Wiejskie mieszkanie w Krakowie

6 pokoi, przedpokój, kuchnia, łazienka, balkon i przynależności na I piętrze, w pięknej willi w Dębniach, ul. Zagrody, częściowo lub w całości, do wynajęcia każdego czasu. 2595 1 3

## Wiktor Barabasz

Skład fortepianów, pianin i harmonium  
Kraków, Rynek gł. 39, Linia A-B.  
Telefon 2533.

Poleca instrumenta doborowe z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagranicznych. Wyłączne zastępstwo L. Bösendorfera.  
Wielki wybór w instrumentach przegranych. 42 0

## Zdolna krawcowa

poszukuje pracy. Ul. Siemiradzkiego 14, u p. Dunin. 2335 3 3

**Młoda osoba** inteligentna, wykształcona, chciałaby poznać męczyznę o tych samych zaletach, niezależnego, w celu miłego towarzysztwa i wzajemnej wymiany myśli. „Asta 20” poście rest. Kraków. 2551 3 3

## ADOLF RYGLICKI

w Krakowie, Mały Rynek 7  
Telefon 154

## NA ŚWIĘTA

wina lekkie stołowe 4 litry . . . . . 5-60 K  
„ hutyjskie 4 litry . . . . . 6- K  
„ szamordner 4 litry . . . . . 8- K  
„ tokajskie 4 litry . . . . . 10- K  
wódki w różnych gatunkach.  
Towary korzenne w najlepszej jakości.  
Zamówienia uskutecznią się jak najszybciej. 2524 2 4

## Miód!

gwarant. czysto pszczołny, aromatyczny, 5 kg. puszką opłatnie K 7-20, zbiór lipcowy opłatnie K 8-20. Zarząd pasieki, Mieczysław Kostecki, Korolówka ad Borszczów. 2311 3 7

## Masło naturalne

karpaciek wysyła w 5 kg. paczkach za 13 kor. 60 hal. opłatnie Jan Barnas, Szepes ófalu Węgry. 1982 13 20

## Do wynajęcia

od 1 kwietnia 1913 mieszkanie na parterze, w willi, przy ul. Tynieckiej 1.50, Dębni, nad brzegiem Wisły, suche, piękny widok, składające się z 4 pokoi, kuchni, żyły, przedpokoju, łazienki, spiżarki, 2 balkonów na ogród, strychu, piwnicy. **Ogródek frontowy**. Wiadomość w handlu E. Smidowicza, Kraków, Linia A-B. 2289 2 3

## Apteka

na prowincyi poszukuje **natychmiast** **magistra lub asystenta**, mówiącego biegle po niemiecku, na kilkutygodniowe zastępstwo. Zgłoszenia tylko listowne pod **W. S. D.** przyjmuje Administracja „N. Reforma”. 2571

## 40.000

drzew karlowych owocowych i 10.000 pigwy na podkładki, dobrze zakorzenione, jest tanio do nabycia, w całości lub częściowo, ze szkółek **J. Taciukowskiego i Al. Palucha w Prądniku Czerw.** pod Krakowem, p. loco. Cenniki na żądanie wysyłamy. 2543 1 3

## TORCIKI

w kilkudziesięciu rodzajach i smakach, codziennie świeżo poleca 144 1 0

## A. Piasecki

w sklepie własnym  
przy ul. Floryjańskiej 1.2 (hotel Drezdeński).

## Pomocnik handlowy

zdolny bufetowiec, zostanie przyjęty zaraz. — Zgłoszenia osobiste: **Michał Hanzus, Kar-melleka 42, Kraków.** 2510 2 4

## Powozy

nowe i używane, wózki resorowe o jednym i o dwóch siedzeniach, w bardzo dobrym stanie, wolanciki, kuczer-faeton, z budami i bez, bardzo tanio do nabycia w pracowni powozów **Stan. Sadowińskiego w Podgórzu**. Kupuję stare powozy, wymieniam na nowe, przyjmuję również wszelkie naprawy w zakresie wchodzące. 2454 3 6

## J. K. KURKIEWICZ

Kraków, ulica Grodzka 7. Tel. 1201.

## PIERWSZA KRAKOWSKA ELEKTROMOTOROWA FABRYKA WĘDLIN I DELIKATESÓW

poleca na święta szynki i wszelkie inne wędliny, pierwszej jakości — po cenach umiarkowanych. 2492 3 3

## Koestlina Sire-Sire-Keksy

zawsze świeże  
w opakowaniu Til.

Koestlina Keksy  
najlepsza marka.

1588 10 100

Nowy „Berson”  
obcas gumowy

## Niezbędny

dla każdego!  
mocny, elastyczny, elegancki  
Fabryki Berson, Wiedeń, VI.

9275



## Dobrá jest rzeczą,

od czasu do czasu przypomnieć sobie, że ze wszystkich tych zabiegów, które postępowy człowiek do utrzymania w zdrowym stanie swego ciała przedsięwziąć musi, **odpowiednie** pielęgnowanie zębów jest zabiegiem prawie najważniejszym. Bo wyobraźmy sobie — a nowe badania znowu dobitnie to stwierdzają, że stan naszego uzębienia wywiera na ogólny stan naszego zdrowia znacznie większy wpływ, niż większość mogłaby przypuszczać. Odpowiednim można nazwać tylko taki sposób pielęgnowania zębów, który ciała psujące zęby, mianowicie wywołujące gnienie i fermentację, a które **codziennie** się w ustach na nowo tworzą, **codziennie** także nieszkodliwymi czyni. Do tego, jak to sobie każdy po pewnym namyśle powiedzieć musi, jest taki zabieg potrzebny, któryby tego rodzaju ciała usuwał, a co najmniej ich następne działanie zniósł. Aby mechanicznie usunąć przylegające wprost do zębów nieczystości, wystarcza do pewnego stopnia szczoteczka, ale tylko do pewnego stopnia;

bo ponieważ szczoteczka tylko powierzchownie działa — a szkodliwe zarodniki wszędzie w błonie śluzowej jamy ustnej się znajdują, mianowicie w ządkach i fałdach, gdzie szczoteczka nie może już dosięgnąć, więc trzeba oprócz szczoteczki do zębów użyć jeszcze Odolu, który we wszystkie zakątki jamy ustnej się wciska i wszelkie szkodliwe ciała niszczy i usuwa.

Tem, co Odol szczególnie wyróżnia od wszystkich innych środków do czyszczenia ust, jest jego podziwiania godna właściwość, że wysięciela jamę ustną po płukaniu mikroskopijnie cienką, ale za to szczelną warstwą antyseptyczną, która działa jeszcze przez **całe godziny**, już po wypłukaniu ust. To długotrwałe działanie, jakiego nie posiada żaden preparat, daje właśnie temu, kto Odolu codziennie używa, pewność, że jego usta są bezpiecznie chronione przeciw ciałom, wywołującym gnienie i ferment, które rujną zęby. Cała flaszka Odolu 2 K, pół flaszki 1-20 K. 2511



## LAWN-TENNIS

rakiety, prasy, piłki, siatki. — Obuwie tenisowe. — Naprawa raket.

## PIŁKI NOŻNE

Rulety — kręgle i kule ogrodowe  
polecają najtaniej

## REIM i SPÓŁKA

Kraków, Rynek 37.

Cenniki na życzenie darmo i opłatnie. 2015 2 3

## Do wynajęcia

w Podgórzu, w willi przy ul. Podskale 1, 3 pokoje, kuchnia, strych, piwnica, na piętrze, z balkonem, od 1 kwietnia. 2230 3 4

## Za 6 koron

becznik 5 kg. brutto **znakomitej bryndzy** wysyła za zaliczką fabryczny **skład serów BRACI ROLNICKICH, Kraków, Wielopole 7 F.** Cenniki różnych gatunków serów wysyłamy darmo i opłatnie 2405 6 10

## Na nadchodzące święta

polecają

znakomite odleżałe nalewki owocowe, rumy, starki, koniaki, araki na miary, miarki, flaszki i t. p. — po cenach nadzwyczaj niskich

oraz

2457 2 2

wyborne specjały:  
Botanik, Wszystko Jedno, Jeszcze Raz  
Sklep fabryczny wódek  
Romana Marczyńskiego

Kraków-Zwierzyniec (Pałac 25) — Telefon 77

Sklep detaliczny Jana Marczyńskiego przy fabryce wódek

Prądnik Czerwony, Trakt Warszawski, „Pocieszka”. Tel. 580.